

## ת"פ 19073/07/13 - מדינת ישראל נגד רפי מכאלי, זאב טננבאום

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 19073-07-13 מדינת ישראל נ' מכאלי(עציר)

ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.רפי מכאלי (עציר)

2.זאב טננבאום (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נדב רייכמן

ב"כ הנאשם 1: עו"ד יפעת שבד דאי

ב"כ הנאשם 2: עו"ד איהב עבד אל חי

### גזר דין

#### רקע

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת דין מפורטת מיום 20.3.14, כמפורט להלן:

#### נאשם 1-

א. זוכה באישום בראשון מעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב.

ב. הורשע באישום הראשון בעבירות הבאות:

(1) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

(2) החזקת כלי פריצה בצוותא, עבירה לפי סעיף 409 ו-29 לחוק.

(3) שיבוש הליכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

ג. הורשע באישום השני בעבירות הבאות:

(1) התפרצות למקום מגורים בצוותא, עבירה לפי סעיף 406(ב) ו-29 לחוק.

(2) גניבה בצוותא, עבירה לפי סעיף 384 ו-29 לחוק.

עמוד 1

א. **זוכה מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו באישום השני.**

ב. **הורשע באישום הראשון בעבירות הבאות:**

(1) **קשירת קשר לביצוע פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

(2) **החזקת כלי פריצה בצוותא**, עבירה לפי סעיף 409 ו- 29 לחוק.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום וכפי שאף עולה מהכרעת הדין **באישום הראשון**, עובר לחודש יולי 2013 קשרו הנאשמים קשר לביצוע התפרצויות לדירות מגורים וגניבה יחד עם אחר בשם חסן טראבין (להלן: "**חסן**"). בתאריך 2.7.13 בבוקר, הגיעו הנאשמים יחד עם חסן, במונית שירות מלוד לפתח תקווה. בשעה 10:04 לערך נכנסו הנאשמים וחסן לחנות "טמבור" בפתח תקווה, וביקשו לרכוש מברג שטוח ושלושה זוגות כפפות. הנאשם 1 שילם, חסן אחז בשקית ובשעה 10:11 עזבו הנאשמים וחסן את החנות.

בנסיבות המתוארות, בשעה 11:10 לערך, הבחין הבלש אלעד הורביץ (להלן: "**אלעד**") בנאשם 1 ובחסן יושבים מתחת לבניין בפתח תקווה. מיד בהמשך חבר הנאשם 2 אל נאשם 1 וחסן כשהוא מגיע מרחוב סמוך. בהמשך למתואר, המשיכו הנאשמים וחסן ללכת ברחוב ובהמשך נכנסו לרחוב אחר, שם נעצרו בסמוך לבניין. הנאשם 1 וחסן המתינו מחוץ לבניין בעוד נאשם 2 נכנס אל הבניין, הקיף אותו מאחור וחזר. מיד בהמשך, המשיכו הנאשמים וחסן לעבר רחוב אחר ונעצרו בסמוך לבניין. הנאשם 1 וחסן המתינו, בעוד נאשם 2 נכנס לחלקו האחורי של הבניין, ויצא ממנו כעבור מספר דקות. בהמשך, המשיכו הנאשמים וחסן לרחובות נוספים, עד שעוכבו על ידי השוטרים.

כפי שעולה מהכרעת הדין, הנאשמים הגיעו למקום כדי להתפרץ לדירה מסוימת, שקיבלו מידע מקדים לפיו קיים בה סכום כסף משמעותי.

4. בנסיבות אלה, החזיק נאשם 1 את המברג בין הבטן למכנסיים וכן החזיק כפפות בד שחורות בכיס מכנסיו. נאשם 2 החזיק בכיס מכנסיו כפפות בד שחורות.

כאשר עוכבו הנאשמים, צעק נאשם 1 בנוכחות נאשם 2 וחסן "אנחנו עובדים בהובלות", וזאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי.

5. על-פי המתואר בעובדות **האישום השני** וכפי שעולה מהכרעת הדין, בתאריך 1.7.13 בשעה 07:00 עזבו דיירי בית ברחוב בר אילן ברמלה את הדירה לשגרת יומם. עובר לשעה 17:20 הגיעו נאשם 1, חסן ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") אל הדירה והתפרצו אליה בצוותא חדא כדי לבצע גניבה או פשע. הנאשם 1, חסן והאחר התפרצו אל הדירה דרך חלון חדר השינה בגג, בכך שפתחו את תריסו ונכנסו אל הדירה, בעוד חסן ממתין למטה ומשמש ככוח מתריע.

בנסיבות אלה, נטלו הנאשם 1, חסן והאחר בצוותא חדא ארנק ובו 400 ₪ במזומן, שני כרטיסי אשראי, תכשיטים מזהב ומכסף וכן מחשב נייד. בהמשך, מסר נאשם 1 את הכרטיסים לנתנאל מור חיים כדי שיבצע רכישות בכרטיסים.

## טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נדב רייכמן, הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות. במעשי הנאשמים

היתה פגיעה בערך החברתי של, שמירה על רכוש הציבור. כמו כן, מעשיו של נאשם 1 אף הובילו לפגיעה בתקינותו של ההליך השיפוטי. מתחם הענישה באשר לנאשם 1 הינו החל מ- 15 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר. באשר לנאשם 2, המתחם הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים ביצעו את העבירה בצוותא, יחד עם חסן שעניינו הופרד והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בסיוע להתפרצות לדירה. מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון וקשירת קשר. העבירות דנן קלות יחסית לביצוע וקשות לאכיפה, ופוגעות באזרחים תמימים הן מבחינה רכושית והן מבחינה של תחושת הביטחון. אלו הן עבירות כלכליות במהותן, ועל כן יש להטיל גם עונש כלכלי על הנאשמים. לנאשמים עבר פלילי. בעניינו של נאשם 2 תלוי ועומד מאסר על תנאי. המאשימה עתרה להטיל על הנאשמים עונשים ברף העליון של המתחם, לצד קנס כספי. בעניינו של נאשם 2, המאשימה עתרה להפעלת המאסר המותנה במצטבר, ובעניינו של נאשם 1 גם פיצוי כספי למתלונן.

7. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד יפעת שבד דאי, נאשם 1 החל בביצוע העבירות עקב שימוש בסמים. טרם הסתבכותו, הוא שירת במג"ב, ניהל אורח חיים נורמטיבי, אולם הסביבה בה גדל הובילה להתדרדרותו. העבירות המשמעותיות נעברו בתקופה מאד מצומצמת. הרשעתו הקודמת היא משנת 2004 שבגינה נידון ל- 32 חודשי מאסר. באותה עת החל בהליך טיפולי, נגמל משימוש בסמים ושוחרר לאחר ניכוי שליש ממעצרו. מאז שחרורו החל לכלכל את עצמו בכבוד. בשל קשיים כלכליים חבר לחברי ילדותו אשר הובילו אותו להתדרדרות. כמו כן, הוגשו שני מכתבים בעניינו של הנאשם 1. האחד, הינו מכתב המלצה מעו"ד משה אלדן, עוזר ראש עריית לוד, אשר מכיר את הנאשם ומשפחתו, ומציין כי הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית על מעשיו, ומגלה רצון עז לחזור למוטב ולשקם את חייו (נע/1). השני, מכתב ממר קובי כהן, מעסיקו הקודם של הנאשם 1, בו מצוין כי היה מרוצה מתפקוד הנאשם ומבקש לסייע בשחרורו ובשיקומו (נע/2). הנאשם 1 נתון קרוב ל- 10 חודשים במעצר. ב"כ הנאשם 1 עתרה להסתפק בתקופת מעצרו.

8. לטענת ב"כ הנאשם 2, עו"ד איהב עבד אל חי, הנאשם 2 הורשע בביצוע העבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת כלי פריצה בצוותא. לפיכך, פגיעתו בערך החברתי המוגן מצומצמת. הנאשם 2 ביצע את העבירות דנן על רקע שימוש בסמים ובעיות נפשיות מהן סבל. לא ניתן לזקוף לחובת נאשם 2 את ניהול ההליך, הואיל וזוכה באישום השני וההגנה אף היתה מוכנה להודות באישום הראשון, אילו היתה המאשימה מסכימה למחיקת האישום השני שבו זוכה לבסוף. ב"כ הנאשם 2 עתר להסתפק בתקופת מעצרו.

## דין

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריאח לתקופה ממשית, לצד עונשים נלווים.

## קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בביצוע עבירת קשירת הקשר לביצוע פשע (לשני הנאשמים) הינו מניעת ההתארגנות העבריינית, כבר בשלבים המוקדמים של התכנון. עבירת קשירת הקשר להתפרצות, כמו עבירת ההתפרצות, אם כי במידה מופחתת, טומנת בחובה פגיעה בזכות הקניין.

12. הערך החברתי אשר נפגע בעבירה של שיבוש הליכי משפט (לנאשם 1) הינו הגנה על תקינות הליכי החקירה והמשפט. הערך החברתי אשר נפגע בעבירת ההתפרצות (נאשם 1) הינו ההגנה על הקניין ועל תחושת

הביטחון של הציבור. פלישה לטריטוריה הפרטית של אדם ונטילת רכושו, יוצרת תחושות של פחד וחוסר אונים.

13. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, יפים דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), אשר נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה:

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

14. לעניין זה יפים אף דבריו של השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08):

"כיניו עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי היתה פגיעה משמעותית בערך המוגן. באישום הראשון הנאשמים קשרו קשר לביצוע עבירה של התפרצות, לאחר שקיבלו מידע מוקדם לגבי סכום כסף משמעותי שנמצא בדירה, ואף הגיעו למקום במטרה לבצע התפרצות לדירה. באישום השני, נאשם 1, ביחד עם אחרים, התפרץ לדירה וגנב ממנה רכוש.

16. יפים לעניין עבירת קשירת הקשר דברי בית-המשפט העליון בע"פ 6717/09 **אוזיפה נ' היועץ המשפטי לממשלה** (6.12.10):

"תכליתה של עבירת הקשר למנוע את ההתארגנות העבריינית כבר בשלבים מוקדמים של התכנון והיא נשלמת משנוצר "הסכם" בין הקושרים (ע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' סנקר בפסקה 21 (12.7.10)). הקשר הפלילי משתכלל מרגע שהצדדים הסכימו ביניהם לפעול למען מטרה פסולה וזאת גם אם טרם נעשה דבר לקידום המטרה הבלתי כשרה והמשותפת..."

ברי כי עבירת הקשר עומדת בזיקה בלתי ניתנת להפרדה לעבירה שלשם ביצועה נקשר הקשר. זוהי עבירה קורלטיבית מעצם ברייתה...

אכן, העבירה של קשירת קשר אינה באה להגן על ערך חברתי מוגן קונקרטי, אלא היא בבחינת חומת מגן נוספת סביב לערך החברתי המוגן על ידי העבירה שלשם הגשמתה נקשר הקשר (ראו גם: ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין כרך ב' 353 (תשמ"ז)). עוד הכירה הפסיקה בכך שהעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע מחילה עצמה על כל קשר שהוא, הגם שמשקלה של עבירת הקשר ייקבע על פי משקלו של הערך הפלילי המוגן לפי העבירה שהיא מטרת הקשר".

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע 7 עבירות התפרצות לבית מגורים או בית תפילה בכוונה לבצע גניבה, 5 עבירות של גניבה ועבירות נלוות. הוא נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל בגין כל התפרצות, ובסך הכול 5 שנות מאסר בפועל.
- ב. ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לדירת מגורים. הוא נידון לעונש מאסר בפועל של 24 חודשים, שאליהם התווספו הפעלתם של מאסרים מותנים בעניינו. עונשו הכולל הינו 3 וחצי שנות מאסר. לנאשם עבר פלילי מכביד.
- ג. ברע"פ 244/10 **מיר נ' מדינת ישראל** (25.1.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע שלוש עבירות של התפרצות לדירות וגניבה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו בשל מאסר מותנה שהיה בעניינו ובשל עברו הפלילי. עונשו הוחמר מ- 18 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשים, בנוסף להפעלת המאסר המותנה הוא נידון למאסר בפועל כולל של 39 חודשים.
- ד. ברע"פ 4928/09 **חדד נ' מדינת ישראל** (15.6.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של כניסה לבית מגורים במטרה לבצע גניבה. הוא נידון בבית המשפט השלום ל- 12 חודשי מאסר בפועל, בתוספת להפעלת שני מאסרים על תנאי בחופף ביניהם ובמצטבר למאסר בתיק דנן. בית המשפט המחוזי הותיר את העונש על כנו, אך הפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר, כך שתקופת המאסר הכוללת הינה 36 חודשים.
- ה. ברע"פ 1020/09 **זיתון נ' מדינת ישראל** (18.2.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע פשע וגניבה. העבירות בוצעו על רקע שימוש בסמים. הוא נידון ל- 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ו. ברע"פ 3063/11 **כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה ועוד. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו לעונש של 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית משפט העליון הותיר את העונש על כנו. לנאשם עבר פלילי מכביד.
- ז. ברע"פ 8519/11 **ויצמן נ' מדינת ישראל** (8.1.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא וניסיון גניבה בצוותא. הנאשם קשר קשר עם נאשמים נוספים במטרה לפרוץ לדירת מגורים. הוא נידון ל- 14 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי, כך שסך הכל הוא נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל.
- ח. ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות, גניבה ועוד. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בגין כל עבירת התפרצות נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הוא נידון לעונש מאסר בפועל של 18 חודשים. לנאשם עבר פלילי מכביד.
- ט. בעפ"ג (מח' חי') 46113-06-13 **אגרונוב נ' מדינת ישראל** (28.11.13), נדחה ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן גניבה. הוא נידון ל- 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה שנקבע עמוד 5

על ידי בית משפט קמא (בין 10 ל- 30 חודשי מאסר) הולם את חומרת העבירה.

י. בע"פ (מח' חי') 42160-10-12 **מדינת ישראל נ' רשואן** (29.11.12), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל- 8 חודשי מאסר בפועל, בנוסף להפעלת עונש מאסר על תנאי, כך שהוא נידון ל- 20 חודשים מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

יא. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 52082-10-13 **מדינת ישראל נ' עבד אלחי** (24.12.13), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים (2 עבירות), גניבה ועוד. עונשו הוחמר מ- 10 ל- 15 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט המחוזי אף ציין, כי בפסיקה נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בעבירות התפרצות. יחד עם זאת, לא קבע אפרירית מתחם הולם באותו מקרה.

יב. בעפ"ג (מח' י-ם) 19885-07-11 **ששון נ' מדינת ישראל** (24.11.11), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה. הוא נידון ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואף הופעל עונש מאסר על תנאי, כך שסך הכל הוא נידון ל- 14 חודשי מאסר. לנאשם עבר פלילי מכביד.

יג. בת"פ (רמ') 41163-06-11 **מדינת ישראל נ' בן-הרוש** (11.6.13), הורשע נאשם 1 בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, לביצוע התפרצות לבית מגורים ועבירות נלוות. נאשם 1 נדון לעונש מאסר של 9 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הופעל בעניינו מאסר על תנאי, כך שעונשו הכולל עמד על 18 חודשי מאסר בפועל (ערעורו נדחה בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 54560-06-13).

18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; לשני האישומים קדם תכנון מוקדם. באישום הראשון הגיעו הנאשמים בצוותא חדא וביחד עם חסן מלוד לפתח תקווה, ורכשו כלי פריצה במטרה להתפרץ לדירה לאחר שקיבלו עליה מידע מקדים. כך גם באישום השני, הגיע נאשם 1 ביחד עם חסן ואחר במטרה להתפרץ לדירה, ותוך חלוקת תפקידים ביניהם, כאשר חסן נותר מחוץ לדירה כדי להתריע במקרה הצורך.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; ביחס בין שני הנאשמים סבורני כי נאשם 1 הינו הדומיננטי, והוא היה "הרוח החיה" בביצוע המעשים.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; באישום הראשון אילו היה עולה בידי הנאשמים לבצע את ההתפרצות לדירה אשר קשרו קשר להתפרץ אליה, הרי שהיה נגרם נזק ממשי לבעלי הדירה.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; באישום השני (לנאשם 1) נגרם נזק ישיר בשווי הרכוש שנגנב מהדירה, לרבות ארנק, כרטיס אשראי, תכשיטים ומחשב נייד. רכוש זה לא הוחזר לבעליו, זאת בנוסף לנזקים עקיפים.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה** הינן בצע כסף, ובשל קשיים כלכליים של הנאשמים. לגבי נאשם 2 קיים אף רקע של שימוש בסמים, וכן רקע של בעיות נפשיות.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירת ההתפרצות לבית מגורים וגניבה בנסיבות המקרה דנן, הינו מאסר בפועל שבין 10 ל- 24 חודשים. מתחם העונש ההולם לנאשם 1 באישום הראשון לעבירות של קשירת קשר, החזקת כלי פריצה ושיבוש הליכי משפט, הינו מעונש של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לנאשם 2 לעבירות של קשירת קשר והחזקת כלי פריצה הינו החל משל"צ ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

### סוגיית הסטייה מן המתחם

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **שיקול ההגנה על שלום הציבור** מצדיק החמרה בעונשם של הנאשמים, ואולם לא עד כדי סטייה מן המתחם. **השיקול השיקומי** אינו מצדיק הקלה בעונשם. לא שוכנעתי כי הנאשמים השתקמו או כי קיים סיכוי סביר לשיקומם. יחד עם זאת, יש להתחשב בכך שנאשם 1 בשנים האחרונות נגמל מסמים, תפקד באופן נורמטיבי ועבד לפרנסתו, מבלי להסתבך בפלילים, עד לביצוע העבירות שבתיק זה.

### גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** מובן הדבר כי עונש מאסר בפועל למשך תקופה ארוכה יפגע בנאשמים, ואולם אין המדובר בנאשמים אשר השהות בין כותלי בית הסוהר זרה להם.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** לטענת ב"כ נאשם 1, נאשם 1 הינו בן למשפחה נורמטיבית, ויש להניח כי מאסרו יפגע במשפחתו. לטענת ב"כ נאשם 2, אחותו של נאשם 2 חלתה לאחרונה במחלה קשה, והנאשם נדרש לסייע לה.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** נאשם 1 החל בביצוע העבירות עקב שימוש בסמים, שמהם נגמל בהמשך. כמו כן, בשל קשיים כלכליים חזר הנאשם לדרך הפשע. נאשם 2 סובל מבעיות נפשיות בלתי מבוטלות.

ד. **כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו;** דברים אלה, אשר נכונים ביחס לכל נאשם, נכונים ביתר שאת לגבי נאשם 2, אשר זוכה מהאישום השני אשר יוחס לו בכתב האישום, ומכאן מובן שהיתה הצדקה לניהול ההליך.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשמים עבר פלילי משמעותי. לנאשם 1 חמש הרשעות קודמות בעבירות שעניינן, בין היתר, שוד מזוין, חבלה כשהעבריין מזוין, שוד, גניבה, סמים, קשירת קשר לעשות פשע. בגין הרשעות אלו הוא נידון לעונשים שכללו מאסר בפועל לתקופה ממשוכת (32 חודשים). הרשעתו האחרונה משנת 2009. לנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות בעבירות שכללו, בין היתר, שוד מזוין, חטיפה, שוד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, קשירת קשר לעשות פשע ופריצה. בגין הרשעותיו הוא נידון לעונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופה משמעותית (54 חודשים), ואף תלוי ועומד בעניינו מאסר על תנאי לתקופה בת 10 חודשים אשר לא היה בו כדי להרתיעו. הרשעתו האחרונה משנת 2006.

22. שיקול נוסף שיש להתייחס אליו הינו **אחידות הענישה**. כאמור לעיל, נאשם 1 הורשע בשני אישומים והוא

הדומיננטי מבין הנאשמים, ומכאן שעונשו צריך להיות חמור מעונשו של נאשם 2. כמו כן, יש לייחס משקל לכך שעל חסן, שהיה שותפם של הנאשמים לביצוע העבירות, הושת במסגרת הסדר טיעון בהליך נפרד עונש של 7 חודשי מאסר בלבד. אולם לא ניתן לגזור גזירה שווה בין חסן לנאשמים, הואיל וחסן הודה באשמה כבר בחקירתו, ונטל אחריות מלאה למעשיו. חסן אף ביצע את העבירות מצב של קרבה לסייג לאחריות הפלילית מחמת מחלת נפש.

23. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת לאור העובדה שהנאשמים שבים ומבצעים עבירות, ולא היה בעונשי המאסר שהוטלו עליהם עד היום, כדי להרתיעם מלשוב לסורם. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת לאור שכיחותן של עבירות אלה.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים עונשי מאסר משמעותיים בגדרו של המתחם, כאשר לגבי הנאשם 1 יש לשקלל את העונש בשני האישומים שבהם הורשע ובהתחשב בחלקו היחסי בביצוע המעשים. לגבי הנאשם 2, יש להשית עליו עונש מאסר בפועל בהתחשב באישום שבו הורשע. כמו כן, לגבי נאשם 2 יש להורות על הפעלת עונש המאסר על תנאי של 10 חודשים, אשר היה תלוי ועומד נגדו. לאור חלוף הזמן מאז הושת התנאי בשנת 2006, סבורני כי מן הראוי להפעיל את התנאי בחלקו במצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה.

### **הקנס הכספי והפיצוי**

25. עבירת ההתפרצות ועבירת קשירת הקשר לביצוע פשע, הינן עבירות רכוש שמטרתן כלכלית. בנסיבות אלה מן הראוי להשית אף ענישה כלכלית בדמות קנס כספי, אשר יהיה בה משום מענה עונשי הולם למעשיהם. יחד עם זאת, בקביעת שיעור הקנס יש להתחשב במצבם הכלכלי של הנאשמים, וכן באורך תקופת המאסר בפועל אשר מוטל עליהם, אשר אף לה השפעה על מצבם הכלכלי. במקרה דנן, ניכר כי מצבם הכלכלי של הנאשמים קשה.

26. בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות (נאשם 1), הרי שמן הראוי אף לפסוק פיצוי כספי למתלוננים, אשר דירתם נפרצה ונגנבו מתוכה ארנק, כרטיס אשראי, תכשיטים ומחשב נייד. הרכוש האמור לא הושב לבעליו, ומכאן שיש לפצותם בגין הנזק שנגרם.

### **סוף דבר**

27. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

28. **נאשם 1-**

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו 2.7.13.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ד. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.15.
- ה. פיצוי כספי למתלוננים באישום השני, עדי התביעה 7 ו-9, בסך של 5,000 ₪ בסך הכול. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.14, ויעבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.



- א. 8 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו 2.7.13.
- ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי שהושת על הנאשם בת"פ (מח' ת"א) 40188/05. המאסר על תנאי של 10 חודשים יופעל בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה, כך שסך הכול יישא הנאשם ב- 14 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- ה. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס יפקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.15.

המוצגים יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין משטרה.  
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.